

РЕШЕНИЕ

№ 3868

гр. София, 10.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1446** по описа за **2022** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на И. М. П. против Решение № 1498/26.12.2021 г., постановено по АНД № 14511/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО 9-ти състав, с което е изменен електронен фиш за налагане на глоба серия К № 4685011, издаден от СДВР за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал.2, вр. чл. 21, ал.1 от ЗДВП, като съдът го е преквалифицирал като административно нарушение с правна квалификация по смисъла на чл. 21, ал.2, вр. чл.21, ал.1 от ЗДВП, чл. 189, ал.4 вр. чл. 182, ал.4, вр. ал.2, т. 2 от ЗДВП.

В жалбата се съдържат оплаквания за постановяване на съдебното решение в нарушение и при неправилно приложение на закона и съществени нарушения на съдопроизводствените правила - касационни основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 във вр. с, ал. 2 от НПК . Моли се да се отмени решението и измененото НП. Претендират се разноски.

Ответникът по касационната жалба – СДВР, не взема становище.
Прокурорът дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XIV-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания,

така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна: Касационната жалба е процесуално допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, от въззивната инстанция е установена следната фактическа обстановка: на 31.03.2021 г., в 10.46 часа, в [населено място], по посока на движение от [улица]към [улица]при ограничение на скоростта от 80 км/ч, за населено място било установено извършване на нарушение при управление на лек автомобил „ А. А4 А.“ с ДК [рег.номер на МПС] ,собственост на И. П.. Автомобилът бил с установена скорост на движение от 96км/ч, при превишена стойност на скоростта 16км/ч, като извършеното нарушение било заснето с техническо средство за видеоконтрол АТСС АРН С. S1. Мобилната система за видеоконтрол била одобрена и вписана в регистъра. Техническото средство било преминало и последваща проверка за изправност на 08.03.2021г., при която се установило съответствието му с одобрения тип. Въз основа на данните от АТСС от ОДМВР-С. е издаден Електронен фиш серия К № 4685011 срещу И. М. П., с който за нарушение на чл. 21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП на основание, чл. 189, ал.4, във вр. с чл. 182, ал. 4 от ЗДвП на същия е наложено наказание "глоба" в размер на 100 лв.

Въззивният съд е приел, че електронният фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, съдържа всички изискуеми реквизити по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, като не са констатирани нарушения при неговото издаване. По съществуващото на спора, след преценка на събраните по делото доказателства и установената въз основа на тях фактическа обстановка съдът е обосновал извод, че извършеното от П. нарушение, е доказано по безспорен и несъмнен начин, но е приел, в хода на производството, деецът се е защитавал срещу фактите, които са му предявени, поради което следва да се прецизира правната норма на наложеното му наказание, и е изменил ЕФ като го е преквалифицирал като административно нарушение с правна квалификация по смисъла на чл. 21, ал.2, вр. чл.21, ал.1 от ЗДвП, чл. 189, ал.4 вр. чл. 182, ал.4, вр. ал.2, т. 2 от ЗДвП.

Настоящият съдебен състав споделя направените от СРС правни изводи по следните съображения: При нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение /чл. 189, ал. 4, изр. 1 ЗДвП/. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.

"Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства.

Касае се за своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции, приравнен едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (фикцията по чл.189, ал.11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити. Разпоредбата на чл. 189 ал. 4 от ЗДвП е специална по отношение на общите норми за издаване на НП – чл. 57 от ЗАНН и датата, часът и мястото на нарушението са посочени в достатъчна степен. Според касационния състав, видно от снимковия материал-веществено доказателствено средство в административнонаказателния процес по арт. от чл.189, ал.15 от ЗДвП, ясно и точно е описано мястото на нарушението, географските координати посредством Г.. На следващо място в снимката приложена към ЕФ е обозначено, че измерената скорост е 99 км,а в ЕФ като установена скорост е посочено 96 км. Тоест, при издаване на ЕФ е налице приспадане на отчетен толеранс на автоматизираното техническо средство. Обстоятелството, че при издаването му е съобразен толеранса от минус 3 км/ч е в съответствие с разпоредбата на чл. 16, ал. 5 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Толерансът е видим от снимката към ЕФ, където е посочена скорост на движение от 99 км/ч., а в електронния фиш – 96 км/ч., тъй като при издаването на електронния фиш се отчита 3 км. толеранс за допустима грешка при работата на техническото средство. По делото е наличен и протокол за използване на АТСС, в който са посочени участъка от пътя с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта по чл. 21, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка, съобразно изискванията на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП. Спазени са изискванията за използването на мобилната система за видеоконтрол, тъй като същата е преминала периодична проверка, и се е намирала в техническа изправност към датата на извършване на нарушението.

Съгласно разпоредбата на чл. 182, ал. 1 от ЗДвП "водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва, както следва: т. 2 - за превишаване от 11 до 20 km/h - с глоба 50 лв. Съгласно, ал. 4 от същата норма за повторно нарушение по, ал. 1, т. 1 – 5 наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер. По смисъла на § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП "Повторно " е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 - в двегодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение. Когато наказанието е лишаване от право да се управлява моторно превозно средство, срокът започва да тече от неговото изтърпяване".

Правилно е прието от районния съд, че когато отговорността на нарушителя е ангажирана за квалифициран състав, а не се установи наличието на квалифициращо обстоятелство, той може да измени ЕФ, като преквалифицира деянието от квалифициран в основен състав /ТР № 8 от 16.09.2021г на ВАС/.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да

бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, X.-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1498 от 26.12.2021г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 9-ти състав по нахд № 14511/2021г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.